

OSHO

Trăiește periculos

Iluminare obișnuită
pentru vremuri neobișnuite

Traducere din limba engleză de
Alexandru Bumbas

Living Dangerously – The Adventure of Being Who You Are

Editor/Compiler: Osho International Foundation

Copyright © 2011 OSHO International Foundation, Elveția,

www.osho.com/copyrights

2016 Grup Media Litera

Toate drepturile rezervate

Materialul de față constă în răspunsurile date de Osho unei audiențe largi, selectate din diverse conferințe ale lui Osho. Toate conferințele lui Osho au fost publicate sub formă de cărți și sunt de asemenea disponibile sub formă de înregistrări audio originale. Înregistrările audio și arhiva completă a conferințelor sale pot fi găsite în cadrul bibliotecii online OSHO, pe www.osho.com/library

OSHO®

OSHO este marcă înregistrată a OSHO International Foundation,

www.osho.com/trademarks.

INTROSPECTIV®

Introspectiv este o divizie a Grupului Editorial Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România

tel. 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372

Ne puteți vizita pe

Trăiește periculos.

Illuminare obișnuită pentru vremuri neobișnuite

Editor/Compiler: Osho International Foundation

Copyright © 2018 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Alexandru Bumbas | Graal Soft

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Carmen Ștefania Neacșu

Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ofelia Coșman

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OSHO

Trăiește periculos. Illuminare obișnuită pentru vremuri

neobișnuite/ Osho International Foundation;

trad.: Graal Soft. – București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-0641-9

I. Soft, Graal (trad.)

294.5

Cuprins

Prefață 7

Introducere. Meditația: cheia universală 11

PARTEA I. Fără porunci, doar câteva cerințe 17

Invitația 19

Nu lăsa îndoiala să moară 20

Nu imita niciodată 21

Ferește-te de acumularea de cunoștințe 23

Iubește 24

Trăiește fiecare clipă 25

Fii o ființă umană autentică 26

Nu lupta cu corpul tău 29

Trăiește și încearcă să afli ce este viața 31

Respectă viața, venerează viața 33

Fii creativ 34

Fii obișnuit 35

*Regula de aur în viață este aceea că nu există
reguli de aur* 36

Trăiește periculos 37

Trăiește vigilent 44

**PARTEA a II-a. Illuminare obișnuită pentru vremuri
neobișnuite 47**

Credința este de împrumut, încrederea este a ta 49

PARTEA A III-A. Propuneri pentru un viitor de aur. 131

Prefață

Revoluția totală trebuie să înceapă din centrul ființei tale.

Acesta este scopul a ceea ce fac eu aici. Vreau ca fiecare individ să își șteargă trecutul din minte. Toate prejudecățile, toate gândurile – politice, sociale, religioase –, totul trebuie înlăturat. *Tabula rasa*, și ajungi astfel în spațiul non-mintii. Non-minte înseamnă meditație, revelație, cea mai mare revoltă care a avut loc vreodată.

În trecut, doar câțiva oameni... un Gautama Buddha ici și colo, mii de ani trec și abia apoi apare o persoană care înflorește într-un Buddha. Dar acum nu mai este timp. Nu mai poți amâna pentru mâine. Orice ai de făcut trebuie făcut acum! Pentru prima dată, prezentul devine din ce în ce mai important. Cu fiecare zi care trece ești mai aproape de alegerea alternativei: fie te îndrepti în direcția în care devii un Buddha, fie te îndrepti în direcția în care devii un cadavru.

Nu cred că există cineva care să își dorească să moară, mai ales când întreaga viață a planetei este în pericol.

Mi-am dezvoltat propriile tehnici de meditație, întrucât am observat că pentru omul modern există probleme care nu pot fi rezolvate prin vechile metode. Acestea au fost scrise cu 10 000 de ani în urmă pentru o umanitate complet diferită, pentru o cultură diferită, pentru un tip diferit de oameni. Omul modern, omul contemporan, este diferit – după 10 000 de ani nici nu are cum să fie altfel.

De exemplu, Meditația Dinamică – absolut necesară pentru omul modern, dar nu și pentru acele vremuri. Dacă oamenii sunt inocenți, nu este nevoie de Meditație Dinamică. Dar dacă oamenii au reprimări din punct de vedere psihologic, dacă sunt împovărați, atunci au nevoie de catharsis. Așadar, Meditația Dinamică îi ajută să facă curățenie. Iar apoi pot folosi orice metodă, nu va fi dificil. Dacă încearcă direct chiar acum, vor eșua. Am văzut mulți oameni care au încercat direct și care nu au ajuns nicăieri, pentru că sunt atât de plini de gunoi încât, înainte de orice, trebuie ca acesta să fie eliminat.

Meditația Dinamică este de un imens ajutor. Toate tehnicile pe care le-am dezvoltat sunt pentru omul contemporan, iar dacă aplică aceste tehnici el se va curăța, va deveni simplu, inocent, fără de povară. Prin urmare, primul lucru este ceva cathartic, absolut necesar pentru omul contemporan. Și apoi pot fi folosite acele metode ale tăcerii.

PARTEA I

Fără porunci, doar câteva cerințe

Întreaga mea învățătură este orientată spre deplinătate. Spun „fii deplin”, nu spun „fii perfect”. Iar diferența este uriașă. Când spun „fii deplin”, îți dau voie să ai contradicții – atunci fii contradictoriu în mod deplin. Când spun „fii deplin”, nu îți dau un obiectiv, un criteriu, un ideal; nu vreau să dau naștere la anxietate în tine. Vreau pur și simplu ca tu, în acest moment, oriunde ai fi, orice ai face, și orice ai fi, să fii total. Dacă ești trist, fii total trist – ești întreg. Dacă ești nervos, fii total nervos. Pătrunde total în tristețe.

Ideea perfecțiunii este diferită, diametral opusă – nici măcar diferită, opusă. Perfecționiștii vor spune: „Nu fi niciodată nervos; arată tot timpul compasiune. Nu fi niciodată trist; fii mereu fericit”. Perfecționistul alege întotdeauna o polaritate împotriva celeilalte.

În deplinătate, acceptăm ambele polarități: momentele bune și cele rele, suferințele și coborâșurile.

Deplinătatea înseamnă totalitate.

Invitația

Nu îți pot da porunci. Ar fi o insultă, ar fi umilitor pentru tine. Ar însemna să îți fur integritatea, libertatea, responsabilitatea. Nu, nu pot comite o asemenea crimă. Îți pot cere, te pot invita să împărtășești cu mine experiența mea. Pot deveni gazda da, iar tu poți fi invitatul. Este o invitație, un bun venit! – dar nu este o poruncă.

Ce cerințe aș putea avea de la tine?

Va părea ciudat, pentru că Moise, Iisus, Mohammed, Krishna, Mahavira, Buddha – nici unul dintre ei nu cere ceva de la tine, ci toți îți ordonă: „Fă așa, sau vei ajunge în iad”. Nu îți acordă nici măcar șansa să gândești. Îți reduc existența, ființa, la un obiect. Nu îți respectă individualitatea. De aceea eu văd ceva complet nereligios în toți acești oameni. Sunt speciali; cineva este special pentru că l-a văzut pe Dumnezeu cu propriii ochi. Cum ai putea fi tu egal cu el? Cu ce drept l-ai putea întreba ceva? L-a văzut pe însuși Dumnezeu, a vorbit cu el. Ți-a adus mesajul acestuia; este mesagerul. Cineva este singurul fiu născut al lui Dumnezeu – ce mai poți face tu? Nu poți fi egalul lui Iisus. Tot ce trebuie să faci este să îl urmezi, să îl imiți, să fii un sclav psihologic, ceea ce reprezintă o formă de sclavie mai periculoasă decât oricare alta.

Sclavia economică nu este nimic în comparație cu cea psihologică. Toți acești oameni care au dat porunci, care îți arată cum să trăiești, ce să mănânci, ce să faci, ce să nu faci – toți acești oameni încearcă, în felul lor, să te transforme într-un sclav psihologic. Nu îi pot numi pe acești oameni religioși.

Pentru mine, religia începe cu libertatea psihologică.

Nu îți pot da porunci, dar pot formula câteva cerințe. Nimeni nu a mai făcut-o înainte, așa că poate pare puțin ciudat, dar ce pot face eu? Îți pot oferi o invitație.

Nu lăsa îndoiala să moară

Este cel mai valoros lucru pe care îl ai, pentru că îndoiala te va ajuta într-o bună zi să descoperi adevărul. Toți acești oameni spun: „Crede!” Primul efort pe care ei îl fac este să îți distrugă îndoiala. Încep cu credința pentru că, dacă nu încep cu credința, cu fiecare nou pas vei pune întrebări. Așadar, vreau ca aceasta să fie prima mea cerință pentru tine: îndoiește-te până descoperi. Nu crede până când nu ai ajuns să te cunoști. Odată ce crezi, nu vei mai ajunge niciodată să cunoști pe cont propriu. Credința este otravă, cea mai periculoasă otravă, pentru că îți ucide îndoiala; îți ucide cercetarea; îți ia cel mai valoros instrument pe care îl ai.

Tot ce a obținut știința în 300 de ani, a obținut prin îndoială. Iar în 10 000 de ani, religia nu a obținut nimic din cauza credinței. Poți vedea, oricine are ochi poate să vadă faptul că în 300 de ani, știința a obținut foarte multe,

în ciuda obstacolelor create de religie. Care a fost forța de bază a științei? Îndoiala.

Îndoiește-te, și continuă să o faci până ajungi la un punct în care nu te mai poți îndoii. Și nu te mai poți îndoii doar atunci când ai ajuns să cunoști ceva pe cont propriu. În acel moment nu mai există îndoială, nu mai ai cum să te îndoiești.

Nu imita niciodată

Mintea este o imitatoare, pentru că imitarea este foarte ușoară. A fi cineva este foarte dificil. A deveni cineva este foarte ușor – trebuie doar să fii ipocrit, nu este foarte greu. În adâncul tău rămâi același, dar la suprafață te pictezi în funcție de o imagine. Creștinul încearcă să fie ca Hristos – asta înseamnă cuvântul *creștin*. Ți-ar plăcea să fii precum Hristos; ești pe drum, poate undeva departe, dar te apropii încet. Un creștin este o persoană care încearcă să devină un Hristos, un mahomedan este cineva care vrea să devină Mohamed. Dar, din păcate, lucrul acesta nu este posibil; el nu este în natura universului. Universul creează doar ființe unice. Nu are habar ce sunt copiile la indigo, duplicatele, fotocopiile; existența nu are habar de așa ceva – ci doar de original. Și fiecare persoană este atât de unică și originală încât, dacă încearcă să devină Hristos, e ca și cum s-ar sinucide. Dacă încearcă să devină Buddha, se sinucide.

A doua mea cerință ar fi: nu imita. Dacă vrei să afli cine ești, evită să imiți, imitarea este un mod de a evita să te cunoști pe tine însuși.

Nu poți schimba legile universului. Poți doar să fii tu însuți, și nimic altceva. Și este frumos să fii tu însuți. Orice este original este frumos, proaspăt, are un parfum, are viață. Tot ce este imitație este mort, plictisitor, fals. Te poți prefăca, dar pe cine păcălești? Cu excepția ta, nu poți păcăli pe nimeni. Și de ce ai face asta? Ce ai avea de câștigat?

Mii de oameni trăiesc, chiar și azi, respectând ordinele lui Buddha. Se prea poate ca acestea să fi fost utile pentru Gautama Buddha, poate că i-a plăcut să le urmeze; nu am nimic să-i reproșez lui. Dar el nu imita pe nimeni! Nimeni nu vede acest lucru. Încearcă Iisus Hristos să imite pe cineva? Dacă ai doar o brumă de inteligență, doar atât, vei putea să-ți dai seama: nu trebuie să fii un geniu ca să înțelegi acest fapt simplu. Pe cine a imitat Hristos? Pe cine a imitat Buddha? Pe cine a imitat Lao Tzu? Pe nimeni! Tocmai de aceea au înflorit. Dar tu imiți.

Primul lucru pe care trebuie să îl înveți este că non-imitarea este unul dintre fundamentele vieții religioase. Nu fi creștin, nu fi mahomedan și nu fi hindus – doar așa vei putea afla cine ești. Dar, înainte de a descoperi, tu începi în schimb să te acoperi cu tot felul de etichete, apoi le citești întruna și te gândești că acela ești tu – mahomedan sau creștin. Iar acelea sunt etichete lipite de tine, de către tine sau de către părinții tăi, de toți cei care îți doresc binele. Toți cei care îți fac asta sunt dușmanii tăi. Oricine încearcă să îți distragă atenția de la ființa ta este dușmanul tău. Aceasta este definiția mea. Oricine te ajută să rămâi tu însuți – cu determinare, cu orice preț, oricare ar fi consecințele –, acela este prietenul tău.

Ferește-te de acumularea de cunoștințe

Este foarte ieftin să devii plin de cunoștințe. Scripturile îți stau la dispoziție, librăriile la fel, universitățile așijderea; este foarte ușor să devii cunoscător. Și, odată ce ai devenit cunoscător, ești într-un spațiu foarte sensibil, pentru că egoul ar vrea să creadă ca aceasta este cunoașterea ta – și că n-ar fi vorba numai de niște cunoștințe, ci de adevărată înțelepciune. Egoului i-ar plăcea să schimbe cunoașterea în înțelepciune. Vei începe să crezi că știi.

Nu știi nimic. Știi doar cărțile sau ceea ce este scris în cărți. Poate că acele cărți sunt scrise de oameni exact ca tine. Nouăzeci și nouă la sută dintre cărți sunt scrise de oameni erudiți. De fapt, dacă citești zece cărți, mintea ta devine atât de plină de gunoi încât ai vrea să reverseți acel gunoi într-o a unsprezecea carte. Ce altceva vei face cu el? Trebuie să scapi de povară.

Am fost profesor la două universități și am urmărit sute de profesori. Cea mai snoabă adunătură din toată lumea. Profesorul se crede o specie diferită, pentru că știe. Și ce știe? Doar cuvinte, iar cuvintele nu înseamnă experiență. Poți repeta cuvântul iubire, iubire, iubire de un milion de ori, și tot nu îți va da gustul iubirii. Dar dacă citești cărți despre iubire – și sunt mii de cărți despre iubire, nuvele și poezii, povești, tratate, teze –, ajungi să știi atât de multe despre iubire încât aproape că vei uita complet că n-ai iubit niciodată, că nici măcar nu știi ce este iubirea.

Prin urmare, al treilea lucru este să te păzești de cunoaștere, să fii atât de alert încât, oricând dorești, să poți pune deoparte cunoașterea ca să nu îți obstrucționeze